LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

fra omi quyment roe dispositionum contrariarum, duo ... capacitatis in ma. si ma roe diversorum locorum pot recipere qualitates contrarias, frigus, et calorem, pot et recipere diversas fras subiales.

2m dub. e. ? plures fra possint divinitus infrare eandem mam s.m eandem

quod Reaffr. cum Suar. d. 15. sel. 10. n. 60. Cons. 2. mech. c. 4. q. 4. sel. 5. Rub. 1a phys. trat. 2. q. 7. n. 6. ... q. hoc n implicat contradictionem: q. Deo denegandum n e. 2. q. a ppa Dei abs.a duo contraria in gradibus intensis poni sitee ineat subto, ut ois concedunt: q. duas fra in eadem ma a Deo possunt collocari.

Ob. ... tom. 1 in 2am ... d. 2 q. c. 4 ... ma reciperet illas fras q. potm passivam nat. spectatam ... illam divinitus elevatam. Non 1mis, quoniam nat. illas fras ... reciperet; n 2o. q. Deus nequit mam elevare, cum n non recipere; ... curent in qua ... natis: q. ma nec divinitus illas fras potest capere. ... mam posse recipere illas fras ... suam potm passivam natem n nat. sd divinitus spectatam ... in orde ad potm Dei absolutam, quod ... cum producendi illas fras sit in eadem ma. duis ... ordem ad cuius nat., quod tantam cum ... ... illo recipiendi plures fras dici pot partim natis, q. d. ... capitis in nat. ... ma: ... supnatis q. d. e in orde ad divinam potm, qua sola pot plures sit fras introducere. Et hoc mo ... pot ma elevari, qua Deus in illa producit plures fras, quae cum producerit ... ma n debeat.

Quar. ? ex duplici fra in una ma resultaret unum, an duplex compositum. R. futurum ee duplex. cum Suar. ... D. D. ... ... q. variata ... compositi, totam compositum ... nati

viati, sed frã ē pars grialis compī physici: ergo illa multiplicata debet multiplicari compūum.

Ob. ex qlibus nis in una ꝑsonalitate nõ resultat nī unum suppositum: ut pẽt in Xpo D. q licet ro plures nãs ē unum suppositum ꝑ unam ꝑsonalitem: ergo eo ex qlibus fris in una mã nõ nī unum resultabit compositum. R. neg. conseq. qa suppūm ꝑ sol. ꝑ frati dicit personalitatem, ꝑ sat magis expse: vel tum hoc sificatum nõ multiplicet nõ multiplicati suppūm; at nõ compūm physicum aqlt dicit pes componentes, ꝑ qe una variata ipsum et compūm variati, et multiplicati.

Hinc et colligi. qd si plures humanitates ponerent in eodem suppõ, dicerenl plures hões, qa hõ aut nõ dicit ꝑ frati subsistent, aut si dicit, illam dicit minus griati, hõ aut em multiplicati ad multiplicaõem sui sificati frati griali.

Inst. Si dua acs voatls in eadem mã efficerent duos hões, Petrum sq. et Joanem, Petrũ frates ꝑ Joanes. q põ album grati ꝑ dulci, ex eo qd albedo, et dulcedo sint in eodem subto. & Deus dr hõ grati, et eo qd nã dinã et hunã sint in eodem suppõ. R. neg. ambas. dasd. n. dirsa rão. qa illa acs compositina qa consurgerent ex duplici frã sificarent dirsa suppã, qa sit incōicabilia, at nõ composita acciaia sificant idem subtam, qd supponunt. na dinã et hunã suppositanl in uno supposo Verbi D. qe dr se possunt ad invicem ꝑ communicaõem idiomatum pdicari, nõ aut em duo illa suppã consurgentia ex dupli frã in una mã inl qa suppa nõ dari mutua affirmaõ.

C A P. 9um

De forma accidentali

Hactenus de cā frali substāli restat breviter dicendum de cā frali accidentali. Advert. igr. ē frām accialem, aliam ēē intrinsecam, et hanc t realem, t modalem: aliam extrinsecam, quæ oēs t compatari pount cum subiis quæ actuant, t cum compis, quæ constituunt. Hoc posito

Primum dub. ē. Vtrum oēs frā accidentales intrinsecæ et reales heant roem cæ rū sui subti an sat rū compositi, qd constituunt? Dico 1º. Accia realia, et intrinseca non sunt uere cæ sui subti. Pbr. qa subtum sive sit substa, sive sit aliud accens semper psupponitr ex tens ad frām accialem, quæ educitr: ḡo non dpēt ab illa cāri.

Dices subtum aliqd dependet a sua frā acciali, ut mā a qnte sine qua nequit nāli exire: ḡo frā ē cā subti. Rñ subtum aliqd pendere a frā acciali tanqm ab effū et condicone posteriore, ut pōt mā pendet a qnte, et nō a suis pprietatibus: dpendere vō ab illa a priori tanqm a cā frā. Qf dicimus de frā reali intrinseca rū subti: dicendum a fortiori de modali.

Dico 2º. Accia realia et intrinseca hent roem cæ fralis rū sui compositi accialis ē Suar. d. 16 ...

[illegible] accia intrinseca constituunt compā accialia, ut album calor cali ... ab illis compā dependent: ḡo sunt cā fralis suorum compositorum accidentalium. In contrarium ... nostræ justificaōis ...

Hic quær. Vtri accia modalia heant et roem cæ rū sui compositi? Rñ hēre roem cæ minus pprie, quia non dant aliqd a se distinctum de ipsis subtis, [illegible] ... [illegible] ... accentis ... extrinseca et obiec denominata ...

t nec ppriam causalitatem

ex visione et obto. Ad huic rationem cä minus efficit, quia illud accens extrinsecum deunitur obto mediante alia unione, qua e caltas cä formalis: quod efficit solatio compositum actuale. Confirmatur quia cä formali actuali reo subtum non cä tralis cum qua constituat compositum: sed obtum non é cä malis accentis extrinsici: quod non constituit cum illo compositum non efficit cä formalis. Minus efficit ad dici quod cä formalis compositi, quia accens extrinsecum exigit actuare obtum, cum illo constituere unum concretum actuale

2.um dub. é. quid quium constituat accens in actu 1.o ad caendum: et quaesio illius caltas? Dico 1.o quium tam quiale, quam formalem caendi in actione, é ipsa simplex entitas accentis. Pb. quia accens ipse é aptum ad informandum subtum; alias n. si fieret aptum mediante alia actione, hoc fieret mediante alio, et sic in infinitum.

Dico 2.o caltas accentis é mediante caö deb compositum e unio ad subtum. Pb. quia ubi accens unitur subto statim caö compositum actuale, ex ea sublata tollitur caö: quod unio ad subtum é causalitas accentis. Confirmatur quia unio fin subialis ad materiam é caltas cä formalis subialis [illegible] compositi subialis [illegible]; quod unio accentis ad subtum [illegible] caltas [illegible] compositi actualis. [illegible] conditiones requisitas ad [illegible] et [illegible] constituendam [illegible] rationem, et [illegible] hac [illegible] quae [illegible] gis spectat ad [illegible] formalem caendi.

3.um dub. é. [illegible] accia intrinseca [illegible] quae separatia educantur de [illegible] subti. [illegible] affir. [illegible] d. 16. sec. 2. Mol. [illegible] q. 4 3. ar. 3. § denique [illegible] ibidem d. 17. [illegible] Pbr. quia eductio [illegible] aliud é quam productio [illegible] in subto cum dependentia ab illo sive productio sit instantanea sive [illegible] sive [illegible] [illegible] vel [illegible] naturalis sive obedientialis. Sed [illegible] accia

Sive nativa, sive supernatia, quae connati mō fiunt producun
tur in subro, et cum dependentia ab illo quaeē attendis
ē ineē in subro: pōia a subro educuntr. Bilitricomnali
mō fiunt, qa Deo supra eaiu opperante produci ponunt
extra ōē subrum, atque adeo creari.

Disp. 4ª

De cā efficiente tam 1ª quam 2ª

Novem capitibus distribuitur. In 1º quaeritur. Quid et quotuplex sit cā efficiens, et quae sit ejus cātas. in 2º. quae sint condões, ut efficiens possit operari. In 3º agit de 1º efficiente in creato, et q. qō ab illa dependeat cā creata. in 4º. de prio prio q. cā prima ad extra operatur. in 5º. q. creare sit proprium solius cā 1ª. in 6º. quid sit poā obedialis, et q. deus in oi creato. in 7º. De prio q. efficiens creatum producit subiam. in 8. de prio prio q. efficiens creatum producit accia. in 9. q. idem nō effus possit produci a plibus agentibus totalibus conjunctim sumptis.

CAP. 1um

Quid et quotuplex sit cā efficiens, et quae sit ejus causalitas?

1um dub. Quid sit cā efficiens? Cā efficiens ita definitur ab Arte 1º phys. c. 3. Est id unde 1um principium ē motus et quietis. A. Suar. in Met. d. 17. sec. 1ª ita clarius ponitur. Cā efficiens ē principium per se extrinsecum, a quo 1º ē aō. 1ª particula principium per se ponitur loco gēis et vejicit cās per accidens, particula extrinsecum excludit cās intrinsecas mām s. et fōrm. Alia particula a quo vejicit cām finalem, quae aō nō dicitur esse a fine, sed propter finem, sicut nō dicitur esse ā mā, sed ē mā, nec procedere a fōā, sed ad fōrm. Ponitur et particula 1º, nam ꝗ cā efficientes nō habent aliam priorem se, cum sat habent cām cui efficiant sub ordinanter, et tū lapsus dicuntur 2ª. Itaque cā effi

ciens comparata cum caeteris cās ē prior in executione, et in intentione finis sit prior.

2.dum dub. ē Quotuplex sit cā efficiens? Cā efficiens divid. 1º in cām efficientem p se, et p accidens. efficiens p se ē illa, a qua p se, et directe pendet effus, ut ab statuario pendet statua. Cā efficiens p accens, ē a qua effus p accens dependet; et eē p accens p accedit ex pte cā, vel ex pte effus; ex pte cā, ut qn cā p se vg statuario cui statuae accedit musica, quae p accens dī cā statuae. Ex pte effus, ut qnd effui p se vg. fossioni viri fossori, accidit effus, ut qnd effui p se vg. fossioni viri fossori, accidit thesauri inventio, quae ē effus p accens viri fossoris.

2º divid cā efficiens in principalem, et instrumentalem. Principalis ē quae concurrit vīte sui ad effum. instrumentalis ē quae concurrit vīte alterius efficientis, sive ab eo accipiat virtutem concurrendi, ut instrumentum, vg malleus, aut cerra, accipit ab artifice, sive ind. p se sit alterius virtus, ut ē calor instrumentum, et virtus ignis. Dicunt alij cām principalem eē illam, quae concurrit, ut quod ut artifex instrumentalem eē quae subordinatur principali, ex agit ut quo. Sed illis obes. Compositum agit effum ut quod, et tn ndt compositi instrumentum.

Subjalem ut quo, et tn ndt compositi instrumentum. Ratio, instrumentum ndebere eē constitutivum cāe principalis, sd illam supponere constitutam; id quod forma ndeē instrumentum compositi, qa illud in suo eē constituit.

3º divid cā efficiens in physicam, et moralem. physica ē quae vere influit in effum, ut ignis in calorem. Moralis

e illa q̃ realr in effum̃ influit. at ita se hẽt ut effũs illi imputa-
tur, qui potest, qui consulit, imperat, aut suadet, aut cum possit, ac
debeat non impedit. 4° divid. cã efficiens in cam aequivocam, et univo-
cam. univoca e illa, quae producit effum ejusdem spei ut ignis ex
alterius ignis. cã aequivoca e quae producit effum diversae spei, ut e hũs
ex aiis. 5° divid. in totalem, et partialem. totalis e illa quae non in-
diget consortio partialis ejusdem gnis. Partialis e quae indiget
alia partiali ejusdem gnis. Tandem divid. cã efficiens in iam et 2o
dam. 1a e solus Deus. 2a sunt oẽs cã creatae, quae operando de-
pendent a Deo.

3um dub. e. in quo consistat catas cã efficientis.

R. consistere in aoe. ita Suar. in Meth. d. 18. sec. 10. n. 3. C.
Phys. c. 7. q. 7. a. 2. Mol. 1 p. q. 25. ar. 1. d. 2. Rub. 2° Phys.
trat. 4. q. 1a n. 7. Fund. e quia illa e catas alicujus cã, qua ipsa
dependet a cã, et illa mediante dependet effus; sed ita se hẽt aõ respectu
cã efficientis; ergo e illius catas. Confirm. quia in eo consistit catas agen-
tis, quo agens actualr denominatur agens; sed ita denominatur per aoem et
productionem, quia si aũ non producat effum, non dicitur aũ agere; ergo in sola aoe
consistit catas efficientis.

Obi. 1°. aõ e effus agentis, qui ab illo essentialr
dependet; ergo non e illius catas; nam haec ab illo distingui debet ab effu.
R. dist. ant. aõ e effus agentis ut quo conc. ant. e effus agentis
ut quod neg. ant. Aõ vero dependentia in ... defficio ... causalitatis.

Obi 2°. cã denominatur cã per suam caulitatem; sed cã efficiens tran-
sacta aoe denominatur adhuc; ergo aõ non e illius catas. R. dist.
Mai. cã efficiens transacta aoe denominatur cã in pñi, aut re-
latione realem ibi permanentem conc. Mai. denominatur
cã in acti, sumpta denominatione a propria caulitate neg. Mai.

R

CAP. 2.^m

Quae sint conditiones, ut efficiens possit operari

Quatuor condiões numerari solent ad efficienter candum. 1.ª est [illegible] ipsius cãe. 2.ª ē distio rnē rei abesse. 3.ª indistantia a passo 4.ª dissimilitudo abillo. de quibus articulos sequentes breuiter dicimus

Ut efficiens requirat Logẽ alterius ad operandu?

Resolutio cõis et uera ē affrã. eam tenente Suar. tom. 1.º in 3.am p. q. 31. sct. 7. et in meth. d. 14. sect. 3. n. 3. Gil. lib. 2. trac. 9. c. 7. n. 4. et R. R. cõiter. Probr. 1.º ex quo Actis effis in aliu requirit cam in aliu. § 2.ª qa prius ē rem hēre ēe actualē, quam actualr operari; siquidem hoc eius proprietas, ut res anteqm ēẽ actual mit ē aiale: ḡ ñ pōt actualr operari. 3.º qa ex eo res fura nit pōt agere qa actualr ñ hēt ertiam: ḡ ertiã necce requiritur ad agendum. Aliis d aq perrum. ats hoīes Anselp. pis iam sequutioem Ecclesia posset mouere, qd ē absurdum. 4.º qa alioqin sequeretur qd possit res ñ ēxtēns a summi a Deo ut instrumen tum ad se ipsam i producendam, qd a nemine admittitur. Aduerte ed qd lb ertia numeretur int condiões, proprie talem ñ ē, id sim pl includi in ròe fruti ipsius cãe ut iam sepe adnotauimus.

Contra Doctrinã e Sot. Capreol. et alij Thom. apud Suar. citat. qui defendunt humanitatem Xpi Dñi priusqm ext[er]et fuisse physicam Instrumentum effectiuum gratiae collatae Patriarchis ac a Sanctis PP. ñ dissentiunt P. 1.º Genes. c. 4. p. 17. a. 3. qui asserunt dispositiones in instanti generãois ñ extentes posse concurrere ad ipsam generatioem. Respõ.

Obi. 1.º Sacrã Doctrinã legis produnt phy sice gratiam: taqm illam producunt ñ extunt: ḡ ertia ñ ē

condiio logica ad causae efficientem. Resp. Min. quia Salvum Conducit gratiam non quod ulta completus & consumatus. Sed quod ulta completus, et consumatus destito. Resp. hoc quia fru Sacra fio motum subsessiuo, ut quod Sacerdos offert hanc formam Ego te absoluo: sed motus subcessiuus in instanti, in quo consumatur, iam non est, cum destit motus in instanti: ergo quod sacra producunt gratiam iam destiuno. Confirmatio quia humanitas Christi Domini producebat gratiam in S. S. P. affectum credenditibus: ergo etc. Resp. Cum Vasq. Sacra noua legis non physice sed moraliter producere gratiam.

Ad 2.um probabiliorem opinionem Suarij San

ches et aliorum asserentium physice gratiam producere. Resp. 2° Dist. Min. quod sacra producunt gratiam destitunt quoad omnes sui partes etc. Min. desitunt quoad ultimum sui complementum, et indivisibile. Neg. Min. quia licet illud instans sit extrinsecum motui, et opperatio subcessiua, duo sub. ..icca est, quae in instanti non datur subcessio, et tamen intrin cum opperatione Salvamentali, nimirum, ut est quidam terminus, qui in ultimo instanti intrinsece efficitur, et determinat gratiam realem: quae li citi potest inhoc instanti est motus, potest etiam dici inhoc instan ti est Salvamentum. Ad confirmationem Resp. Christi humanitatem antequam destiteret physice seu moraliter S. S. P. conferre gratiam.

Inst. Globus destitit tangere planum, si illud tangeret quoad aliquid sui punctum, caetera auitatus: ergo neque Sacrum dici potest producere gratiam quoad ultimum indivisibile, caetera destitens. Resp. neg. conseqn. quia globulus cujusque partes sibi sunt suas uniones et continuatas. Ad totum non denominat, ut potest Petrus describere lt tribus digitis scribat, quia digiti toto intrinsece uniuntur. Non ita ius Petrus denominatur, si digiti essent abscissi. at ius Sacra cum fiant subcessiue sufficit quod ultimum complementum dominatio; quia hoc modo extunt res subcessiua.

Obi. 2°. Oles fuerunt agere dicimus ubi non sunt

q.d et pōt agere quin sit existens. Conseqa pbt. qa res ubi n.e
praesens ita se hēt ac si n existeret: ergo si pōt agere ubi n.e
praesens poterit et agere quin existat. Confirm. qa efficiens ut
agat in aliqd corpus, n.e quis hēt cum illo in eodem loco, sd satis est q
sit indistans: ergo et ut operetur, n.e requirit qd existat in eodem tpore
et instanti cum effū, sd satis erit qd int.r existias cā.e et effūs n.e int
mediet tpus aut instans. R.o 1.o cum aliquibus Neg. ans ob sitem
repugnantiam. R.o 2.o probabilius Neg. conseqm. Diversa rāo e qa in
re absente dat. entitas, et pōa obedialis, qua a Deo elevari pōt
ad aliqd efficiendum; at ūo res n existens nec talem entitatem
nec pōam hēt; ergo. Ad confirm. sit dicendum in re indis
tanti dari oīa requisita ut possit operari in passum ppinquum
in re ūo n existente nec dari virtutem, nec pōam ad operandum

Obj. 3.a Cā finalis operari pōt quin realiter
exist. ergo sīlr cā efficiens. Confirm. q contus pōt pendere ab obto
n existente: ergo et effūs poterit dependere a cā efficiente n existente.
R.o neg. conseqm. qa cā finalis e cā intentionalis. Vnd illi sufficit
exia intentionalis; efficiens ūo e cā realis. Vnd requirit exiam
realem. Et retorqueo argum. qa cā intentionalis nec requirit ex.
tiam intentionalem: ergo et cā realis realem exiam requiret. Nec
inferas q cā finalis n.e realis. qa cā finalis e intentionalis re
latiōe ad efficientia et rōis; ūe est realis, hoc e, n intentionalis
q pō hīc dicimus n.e realem. Ad confirm. dist. R.o. con
tum solt pendere ab obto intentionalr effūs ūo efficientis
pendere ab illo realr, et p realem influxum, qd spare nequit
sine reali exia ipsius cā.e. Vnd sequi qd n sot natr, ut aliqui
probabant, sed nec et diuinitus pōe cā efficiens absq exia op
erari.

Q.o 4.a Int. cām et effūm requiratur distinctio realis.

Supponendum in primis e int. agens, et patiens requiri realem distinctionem

qa eadem aiā ē cā efficiens, et patiens illius eo notas, et illius efficiens et patiens suorum auium. Dub. 9ᵘˢ Sol. ē & req. rati discetio int caū efficientem, et effum; inq. certum ē 1ᵒ hanc discetioem nati nec. qz, cum nihil poit se ipsum pducere. Certum ē 2ᵒ caū nec diuinitus posse aliquem effum pducere, qui ab illa ex nā rei distinguatur. Et rāo ē qa alr posset idem se ipsum pducere, qd aperte repugnat. Nam id dicitum ē nil pduci pōt ab eo qd in actu, sic res necessariam pductioem et actio: ḡ idm poit pduci a se ipso.

Dub. igr agitari solet & sit diuinitus possit idem se ipsum reproducere. Probabilior et cōior ē a fr. cum Seneo. Suar. in meth. d. 2. 20 sec. 3. n. 10 et d. 26. sec. 4. n. 7. et tom. 3 Salc. d. 49. sec. 1ᵃ et d. 80. sec. 4. et R. R. coiter. Sanum ē qa in eo qd idem se poit reproducere, involuit ulla implicas: ḡ in ordine ad potam diuinam admitti pot. Aiis osten ditur. si aliqua implicas daretur, eēt qa nulla esset discetio int caū et effum: sed hac discetio datur. Pr. hanc. Min. qa cā ē conjunctum ex cā 1ᵃ et 2ᵃ. effus ē sola 2ᵃ: sed conjunctum ex cā 1ᵃ et 2ᵃ distinguitur ex nā rei a sola cā 2ᵃ: ḡ etc. Confratur. discetio includentis ab incluso sufficit int caū et effum eō fratis; fra n. est compositi in q ipsa includitur, et compositum ē illius effus: ḡ et cā 2ᵃ erit effus conjuncti ex cā 1ᵃ et 2ᵃ, in q ipsa cā 2ᵃ includitur.

Ob. 1ᵒ. contraria opioē, quae ē Inue. in prius d. q. § 124. Vallentin. in 3ᵒ pᵉ d. 3. q. 23. § 2. quam et refert Vasq. 1ᵃ d. 176. c. 6. et Denis. eximioh. c. 5. q. 2. sec. 2. Si idem posset se ipsum reproducere eēt cā sui ipsius: sed idem nequit eē cā sui ipsius: ḡ etc. Confratur qa int pducens et pductus datur necessario discetio ex nā rei ut pēt in diuinis Personis int quas quaqua rāo ob quam distinguuntur realr ē, qa int illas datur pducens et pductum: sed idem ndistinguitur a se ipso: ḡ idem nequit se reproducere, alr daretur pducens et pductum indistinctum.

R. dist. maj. eẽt cā sui ipsius adaequata
neg. maj. in adaequata cont. Maj. ut patet exemplo fr̃is, qua
est eẽ effus inadaequatus sui ipsius, qns includitur in compto ea
tamen ñ ē rãõ ⁊effẽ, ac pr̃ cā ẽẽ sui ipsius. Ad confirma-
tionem sitt̃ dicendum inter producens, et productum adae-
quate necessariõ dandam distinctionem realem, ñ requiri inter producens
et productum inadaequate sumptum. Exemplum divinarum Personarum
nostram resolutionem confirmat. qa licet principium adaequatum, videlicet
Pater cum Filio realiter a Filio distinguatur: sumptum tamen inadaequate
te pro essentia divina tantum ipsa, q ē principium mediatum productionis divinae
ñ realiter, sed virtualiter a Filio producto distinguitur.

§ Inst. Ex hoc inferretur producentem requirere distinctionem
realis inter Filium, et Spiritum S. adhoc ut ibi detur vera produ-
ctio realis, sed hoc ē falsum: ergo et illud ex quo sequitur. Sequella
patet. qa Verb. D. ē principium inadaequatum Spiritus S. quem
ñ se solo, sed simul cum Patre A. producit: ergo si ñ opus ē
ut principium inadaequatum distinguatur realiter a suo producto, ñ opus
erit Verb. D. distingui realiter ab Spiritu S. R. neg. sequela.
ad probationem. Neg. consequentia. qa Pater A. et Verb. D. ergo
principaliter producunt Spiritum S. propter ñ datur rãõ cur potius
Pater sit quam Verb. D. distinguendus, et cum opus ut produ-
cens distinguatur a producto, utrumque ab Spiritu S. distingui debet.
at in reproductione res concurrit ut cā moralis, Deus, ut
cā generalis. Unde satis ē qa ab hac realiter reproductus distinguatur

Ob. 2°. Idem nequit eẽ cā sui ipsius: ergo neg
se ipsum reproducere. Et confirmatur qa nulla res potest eẽ
cā materialis, aut formalis sui ipsius: ergo neque cā efficiens. R.
dist. ans idem neque eẽ cā sui ipsius quoad primam produ-
ctionem cont. ans. quoad reproductionem neg. ans. qa ad primam
productionem nihil tamen supponitur: ad reproductionem supponitur

ipsum eē iº productum. Ad probationem. Neg. probabilis anteced. quia cum probabilis unum accens reale possit divinitus naturaliter substentare aliud ejusdem rōis, v.g. una quantitas aliam quantitatem, poterit etiam substentare se ipsum, et consequenter eē causam materialem, et formalem sui.

Utrum indistantia à passo sit conditio, sine qua causa efficiens operaretur?

Indistantia alia ē imediata imediatione suppositi: alia imediata imediatione virtutis. 1ª datur quando inter agens, et passum nullum corpus mediat, ut inter ignem, et lignum. 2ª datur quando inter agens et passum mediat quoddam aliud corpus: ita tamen ut in illo, et per illud continuetur virtus agentis usque ad passum, ut quando ignis mediante aere calefacto calefacit manum. Quaestio supponendum ē 1am imediationem absolute non eē necessariam in agente: sol enim multa in terra producit, nec inter imediatione suppositi, ut patet. Ergo tota controversia ē de imediatione virtutis, et inquiritur utrum agens ita debeat operari mediatione virtutis, ut operari non possit in remotum quin prius ejus virtus continuetur per medium propinquum.

5ª (?) dub. ē utrum causa efficiens possit naturaliter operari in remotum, quin prius agat in propinquum? Affirmant Scot. in 1º dist. 37. q. unic. Okh. Scoti [illegible] à Suar. ducti variis experientiis. 1ª ē magnetis, qui producit in ferro virtutem attractivam. [illegible] mediante intermedio, ad eum et sibi attrahendum. 2ª torpedinis, quae in piscatoris brachiis producit quandam [illegible] qualitatem, quin eam imprimat in arundine intermedia. 3ª ē aqua, quae in fundo lebethis ē frigidior, quam quae ē in ore lebethis, et tamen haec ē ab igne remotior.

Negative neg.º cum com. et vera sententia ē Aristotelis 7. phy. c. 2. Alub. et [illegible] ibidem. Vasq. in part. 1. q. 8. a. c. 2. Suar. d. 18. sec. 8. et antiquior apud [illegible]. Fundamentum [illegible]

nat? q̃a sic operari in rotum quo p̃ intmedium suum circumcirca
diffunderet, q̃a sic operari inequalibus distantiis: et hoc q̃ falsum
ex contra uires q̃ã finita, et contra experientiam, q̃a uidemus
ignem illuminare, et calefacere usq; ad certam distantiam et
ñ ulterius: C̃q̃. Sequela ostendit q̃a cũ medium spatium, in
q̃ ñ̃t plusius, ñ̃t noceat, aut addicio uirtuti agentis, sed hẽ se
habens ad illam: C̃q̃ si agens pot agere inrotum, q̃ngat in
longinquum, nulla dubia distantia, usq; ad q̃ pot operari. Et confirm.
experientia Sol occlusa fenestra lignea ñ illuminat domum
q̃a lux penetrare neq; lignum, domum tñ calefacit, q̃a calor q̃ li-
gnum pot generare et continuare

Ad experientias incontrarium Rẽ ad 1.am et
2.am magnetis, et torpedinis, qualitates illas diffundi q̃dem q̃ri
us cũ q̃ngenquum, q̃m inrotum: et si in propinquo ñ edunt illi effectus
eo q̃ in propinquo ñ̃t dispositiones ad illos requisitæ, ut se in
remoto. Ad 3.am aquam frigidioris in fundo lebethis Rẽ partes aquæ
in fundo prius calefieri, sed cum calefactæ attenuentur, et fiant le-
uiores ascendunt, et descendunt frigidiores, quæ magis grauitant.

2.um dub. Efficiens creatum sat diuinus eleua-
tum pot prius agere inrotum q̃m in q̃ngenquum. exemplum dat q̃
q̃is Bracharæ existens posset eleuatus comburere Romæ, quin
comburat prius in hoc spatio intmedio usq; ad Romam. Rẽ. Aff.
Valentius ... ibi ... Arriaga ... a. 3. ar. 2. et q. 86. a. 1.
Scot. ... disp. 17. ... quos refert eseqd
Suar. ... d. 31. sec. 3. et in metr. d. 18. sec. 8. n.
20. Bellarm. lib. 3 ... c. 11. ... q. 2. a. 1.o
... q̃a ... nulla ... implicantia C̃q̃ ... ostendi-
... q̃ Deus pot ... Romæ ... ignis existentis Bra-
charæ q̃a ... ab distinguit ... Deinde ...
effectus ab hoc ... C̃q̃ ... existens Bracharæ ...

bueret Roma, consequenter ageret in totum, quod persuaderet in quinque. Ostenditur 2° quia 1a probabilem sententiam, humanitas Christi, ut instrumentum divinitatis miracula physice operaba[tur] in loco a se distante: ergo ita operari minime Deo implicat.

Opposita sententia probabilitate non caret. Eam tenent Rub. 7. phys. c. 2. q. 2. Gib. lib. 2 tract. 9. c. 4. n. 3. Mol. 1 p. q. 8. ar. 1. d. 2. fine. quorum sit ostio 1°. Res, quae non est praesens alicui loco, ita se habet respectu illius, ac si non existeret: sed res non existens nullo modo potest operari: ergo neque absens. Resp. neg. Maj. quia res, quae habet entitatem et existentiam alicubi, habet potentiam obedientialem a divinitate intrinsecam, quae elevari potest ad operandum ubi non est: habet enim entitatem, et potentiam, non habet res non existens, ut patet.

Ob. 2°. Res ut in uno tempore aliquid operetur, non satis est extitisse in alio tempore: ergo etiam non satis erit quod res existat in uno loco, adhuc ut in alio possit operari. Resp. concessa antecedente Neg. consequentiam. diversa ratio est, quia res quae extitit in uno tempore, est nunc simpliciter in alio tempore [illegible] existentia autem ut supponimus lege requiritur ad efficienter operandum; at vero res quae in uno loco est, simpliciter habet existentiam, et consequenter potentiam obedientialem ut elevetur ad aliquid alio loco agendum.

Ob. 3°. Ad dependere [illegible] ab illo agente creato, ut ab igne Brachara existente, quid dependentia a Deo suppleri neque, cum sit immediate essentialis, et absens non in tali loco: ergo non potest ab illo procedere, et dependere in tali loco. Resp. conc. maj. [illegible] min. Ad consequentiam dices illam actionem immediate quidem procedere ab igne et ab illo effectum dependere, ab illo nimirum Brachara existente, ita quod ubi miraculosum a Deo Romae collocari[...] ubi nati [illegible] neque [illegible] ubi ignis existit s. Brachara [...] Roma.

Ob. 4°. Si Deus non esset praesens alicui loco, non posset in illo [...]

perari: q[uo]d sit delendum ab agente creato. sed hoc argum[entum] pos
tulat sequens dub.

3.m dub. e[st] u[trum] ex operatione Dei in aliquo loco ejus
presentia in eo infallibiliter colligatur. Quod idem e[st] ac quaerere
u[trum] operatio Dei ita nec[essari]o conjuncta sit cum ipsius presentia,
ut sit impossibile Deum abesse in loco et posset ibi aliquid
operari. Affirmativa resolutio e[st] o[mn]is et magis consona sacrae Scri
pturae. Eam tenent D. Thomas. Caiet. et plures alii quos item
eo sequitur Gassolus q. 8. a. 1. n. 12. Suar. in meth. d. 3. sec. 7.
n. 3. Gil. trac. 9. lib. 1. c. 3. Abb. 1.a p. q. 8. d. 2. d. 7
phys. c. 2. q. 1. a. 2. Prob. 1 ex D. Paul. Actorumq
ubi probat Deum nobis e[sse] presentem quia in ipso vivimus
movemur et sumus. ergo ex operatione Dei ejus presentiam colli
gitur infallibiliter. Et ex psal. 138. Si ascendero in coe
lum, inquit David tu illic es. si descendero in infernum a
des. et etiam reddit rationem Etenim illuc manus tua dedu
cet me, et tenebit me dextera tua. Prob. 2.o quia nimius operan
di in Deo sequitur nimia presentia: sed efficacissimus nimius operandi in
rebus e[st] q[uod] intimam presentiam: ergo efficacissimus nimius operandi debet
e[sse] q[uod] intimam presentiam rebus in q[uibus] operatur.

... contrariam sententiam quae e[st] Scot. olha.
Gabr. et aliorum quos refert ... Altitus. et Turr. in
phys. d. ... Sed aliquid operationem p[er] se requiri indistantiam
immediatione suppositi, sed sufficit immediatione virtutis: ergo
absolute n[on] colligitur infallibiliter Dei presentia, sed tantum ejus virtus et
ipsius operatio. R. in operatione Dei necessario e[sse] indistanti
am immediatam immediatione suppositi, tumque e[st] nimius efficacissimus op-
erandi; tum quia ... virtus, et potentia Divina n[on] distinguitur ab
ipso supposito et ab ipso Deo, neque in operatione Deus medio
aliqua virtute, quae n[on] sit Deus.

Inst. Agens creatum pot diminus appeteri abi
Dē: ergo a fortiori ipse Deus. Neg. conseq. qa agens cre=
atum, hic agi elevetr, nempe Deum; pterea postulat esse
effficacissimum appetandi mum. Deus vero neque hic agi elevetr, dein
postulat mum efficacissimum appetendis quintimam pten=
tiam; atque ex hoc solutum manet 4tum argum.

Vtrum dissimilitudo a passo sit cdionem ut efficiens appetert?

Supponendum 1o quaedam prodere dissimilitudine a passo in
fine aois agentis, et dissimilitudo in prio aois. Et ratio manifesta
e qa cdio ad agendum debet antecedere ipsam aoem, ergo conseq.
Praeterea qa agens intendit assimilare sibi passum: ergo non pot ee
condis ad aoem agentis dissimilitudo passi in fine aois. Supp.
2o agens et passum posse ee silia, et dissilia dupl. 1o ptne
fram substalem, ut si siles duo ignes. 2o ptne aliqm qualitatem
accidalem, ut si sibi duo calidae, quae dein et pount ee silia in
sgne, et et in grau, ut duo calidae ut 4. His suppsis.

Rd ad quaestionem. Agens physicum non pot agere
in passum sibi opere sile, et nec necessit physica postu=
lat aliqm dissilitudinem in utroque. Est cois apud Phos
cum Arte 1o de Generatione tex. 41. et 2o physi. in prio.
et 1o de Generatione c. 7. q. 2. et 7. phys. c. 2. q. 1. a. 2.
Suar. in metaph. d. 18. sec. 9. a n. 7. Furt. in phys. d. 3.
et 4. Fundamm e quia ut agens appetert debet ee in actu, et
passum in pota ad fram recipiendam: sed si fuerint si=
lia utrumque erit in actu: ergo non poterit appetari. Mai. pot
qa ad aoem pim qa agere e dare ee. Nemo autē dat, nisi
actu hic, sive frali, sive eminenter. qad ad alium
pim eo ostenditur, quia dum agens coicat ee passo illud